

LAMENT SERDECZNY

La - ment ser - decz - ny w mym ser - cu zawsze trwa bez od - mia - ny,
I - le - kroć wspomnę na Zbawi - cie - la mo - je - go ra - ny;

Na Je - go śmierć smu - tną, ach, ach, ach! Któ - rą mnie sal - wu - jąc,
I mę - kę ok - ru - tną, ach, ach, ach!

z pie - kła od - ku - pu - jąc po - - - niósł.

Lament serdeczny w mym sercu zawsze trwa
bez odmiany,
Ilekroć wspomnę na Zbawiciela mojego rany;
Na Jego śmierć smutną, ach, ach, ach! I mękę
okrutną, ach, ach, ach!
Którą mnie salwując, z piekła odkupując
poniósł.

Ach, jak tyrańsko Jezus najmilszy był
biczowany,
Potem koroną z ciernia ostrego koronowany;
Trzcinę w rękę dano, ach, ach, ach! Królem
przez śmiech zwano, ach, ach, ach!
Zbity, zekrwawiony, policzkiem zelżony
ciężkim.

On dla zbawienia mego na krzyżu był
rozciągnięty,
Cichy Baranek gorszym nad łotry był
ogłoszony;
Ręce przykowano, ach, ach, ach! W bok ranę
zadano, ach, ach, ach!
Za sprostności moje dawał ciało swoje męczyć.

Czemże tę dobroć Pana Jezusa ja
odwdzięczyłem,
Czem się w nagrodzie Bogu mojemu ja
przysłużyłem?
Jego znieważałem ach, ach, ach! Co dzień
obrażałem, ach, ach, ach!
Strach wspomnieć tego, jakom łaską Jego
gardził.

Jakże nie godna taka niewdzięczność piekła
wiecznego?

Ach, godna, godna, Jezu najmilszy, znam się do
tego;

Wielki to cud, Boże, ach, ach, ach! Że mnie
ziemia może, ach, ach, ach!

Takiego grzesznika oraz niewdzięcznika nosić.

A to najgorsza, żem tyle razy odnowił rany

Bogu mojemu, ile ode mnie był obrażany:

Jego obrażałem, ach, ach, ach! Rany

odnawiałem, ach, ach, ach!

Nie pamiętaj, Panie, odpuść me karanie ciężkie.

Bo już do Ciebie, Jezu najmilszy, się udaję,

Serce Ci [moje] na wieczną służbę w ręce
oddaję,

O, Panie jedyny, ach, ach, ach! Odpuść moje
winy, ach, ach, ach!

Wszak żeś miłosierny, w dobroci niezmierny
wiecznej.

Już chcę żałować za grzechy moje, chcę płakać
za nie,

Choćbym miał w oczach ocean cały, lecz mi nie
stanie,

Bom nieskończonego, ach, ach, ach! Boga,
Stwórcę swego, ach, ach, ach!

Obrażał szkaradnie, nie przebłagam snadnie
Jego. Amen.